

Rašomasis darbas No 3

86. 04.

Humanizmo problema poemoje
„Kraujas ir pelnuai“

Planas

I. „Kraujas ir pelnuai“ - naujas žingsnis lietuvių literatūroje

II. Humanizmo problema poemoje

1. Napalelio kova prie fašistų.

2. Martynas išduoda kaimą Senojo Daunio liliemas

3. Rasiestkos paukštėlas.

III. Lyričiai elementai poemoje

Iki pasirodant T. Narciukėvičiaus poemai „Kraujas ir pelnuai“ lietuvių literatūroje myraus tradicinis lyričio - epinio pobūdžio poemos folietas, kaip „Uzupis“ arba „Brolytis“ sikelė „Nyco buvo aymonių polonijos gyvenimo sandesnės, baltarusių laimės vairas, valstiečių burtis ir t.t., daromis leisti tokie apibendrinimai, nesigylintant

ž yra išvadintas, prieštaraujančios, nesilaikant supras-
ti jis ištakų.

Y. Marciulionio poeemos ištekėjo būtini. Jo poemo-
ji „Kraujas ir pelnai“ išteklo tradicijos lyriškumas
bei eposkumas, tačiau ~~atsileidžio~~ publicistiškai ele-
mentai, gylis apnuostymai, apibendrinimai, o tarp
pat pati poemos tema poemos parasymo stilieis
yra nauja ir visiškai atitinkančia V. Beliuslio
seformuliuotą poemos apibūrimą.

Poemia „Kraujas ir pelnai“ ištekė Y. Marciu-
lionio; jis pirmasias laukimų rodytojų pre-
sas, o pati poema, reisę kritiko V. Ogurco
žodžiais lauant, yra „organiskai liekanis-
kai“.

Ryškinančios personažas, per kurį atsleidžiama
lėmiamimo problema, yra Napoleys. Pagars-
tolas kaimo vaikinas, irodstantis karaliai džibti
ir gyventi, tačiau negaliantis fainystytis su faziuoti.
Jis gerai daugiausia užmuša die vokiečius, ir čia
atsleidžia jo lėmiamumą: Napoleoniui įrengtu
užmuisti žmogų, jis kojoja su savimi ir užgali-
nes suprantą, kad karo būtaip negaliuva.

Marynuo visloq išdavus volciniams, Napalys patys atėmua pasiduoti, filiedamius išgelbėti kai kur. Labai reikšmingas yra Napolio sužaudymo epizodas: karininkai fortuose laikosi į saulę, tuo o patis Napalys sulypniaus ar creliu.

Ne mažiau reikšmingas yra senojo Daumio, liudijos menininko, literatas, kada jis su-
mansta, jog žmogaus rankos suteiki dėnu. Tai labai eurėbi išvada, parodanti, jog žmo-
gus nė labiau pasifiliu davo protes ir rankos-
nis.

Humanistas yra senojo Daumio uolos priavers-
ti inovas buvo išsi, ir tam likelui jis pradėjo
savo gyvybę. Ji labai reikšminga detalė yra
Pijaus, nebylio iš hercigo, žmogus, nes balsą
ji atgno būtent maitinodamius, o ne mal-
dandamus.

Bačiukas Tautėn

Rasiukas arteim prispaštatomuva všam kano bačiu-
mui iš lejnas mislečiu. Yama moteris, uži-
laukianti leidilio, plėmijo gėlio pergalę pris
✓

logi, parodo liudelis neįvairiuojama. Simboliskas yra Kasiukos grūdymo paauglytės, kai ji taupytais akmenimis iškaita, o kritinių leipsenų jaučiai gausi, o viso sudėjimo kaimo likla tik dėl Kasiukos iš jos liecidilis, taip audegių, bet neaugalitos liudelies simbolas.

Ryžkiavusi lepiuviai elementai poeumoje - tai autonomas miestas iš epiuostymu. Daug kiek jis fiksiog atkicių prabyla, bandydamas sėdėti į mėlinis žmogus. Kartyno poelgi, arba liudelės hiltinos uostine, kodel jos veis mėlynas sieno varpes neįspūdiantos.

Taip pat lepiuviai elementai - tai liudelis ryžių su gausto, ^{užgrūdo iame} taadangi valstietis sija „nėra palykantos grūdų“, jis apskabinia miestą kartuose iame, leipinę - kartuose gausi, miestas, taupydamas suklupes nuo ciferinis.

Kartyno teisėgos.

3/3